

[Victor Larsen.]

sat disse Forslag —, det vilde være ganske ejendommeligt, om Forligsinstitutionen, og ikke mindst den Mand, der her har været i Funktion, ikke selv med den redeligste Holdning vil dømme efter det, den een Gang har fremsat som Mæglingforslag. Naturligvis, der er her det Moment, at der er sket meget siden den 3. April. Der er sket en Del, men det er efter min Mening en Mærkværdighed, at man medtager netop denne Institution og derved lader den dømme i sin egen Sag. Det kan nemlig ikke siges at være nogen Mangel paa Hensynet til Forligsinstitutionen, om man sagde til den: 3 andre maa her dømme, du er Part i Sagen, du maa være bundet af ganske bestemte Synspunkter, for du maa have fremsat dit Forslag netop ud fra ganske bestemte Synspunkter, som fortsat vil binde dig. Jeg finder derfor, at det Udvalg, jeg venter nedsat om dette Lovforslag, maa gøre, hvad det kan, for at faa dette Punkt forandret.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages i Dag Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 11⁵⁵.

Mødet genoptoges Kl. 13³⁰.

Forhandlingerne fortsattes.

Rager: Ordførerne for Det konservative Folkeparti og Partiet Venstre, de ærede Medlemmer Hr. Victor Larsen og Hr. Løje, har ment at kunne bebrejde Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Otto Jensen, at han i sin Tale vilde give Direktiver til den Voldgiftsret, der her er Tale om at nedsætte. Jeg skal for saa vidt ikke tage Standpunkt til, om der maatte være noget at bebrejde det ærede Medlem Hr. Otto Jensen i saa Henseende; men jeg kan ikke se rettere, end at de to ærede Ordførere i hvert Fald ikke kan være de rette til at fremsætte en saadan Bebrejdelse, for det forekommer mig, at de to Taler, som de ærede Ordførere holdt, i lige saa høj Grad gik ud paa at give Direktiver til den Voldgiftsret, der skulde nedsættes, skabe en bestemt Baggrund, paa Grundlag

af hvilken den skulde tage Standpunkt til den Sag, der skal afgøres.

Jeg maa sige, at naar jeg har modtaget mit Partis Opfordring til at være Ordfører i denne Sag, har det været ud fra den Opfattelse, at det, vi skulde beskæftige os med, var det foreliggende Lovforslags Linier for Afgørelsen af den foreliggende Strid, men derimod ikke, hvorvidt de Arbejdere, hvis Lønninger her skal fastsættes, havde Vilkaar af den ene eller anden Art, ej heller, om Vilkaarene for de Arbejdsgivere, der skal betale Lønningerne, laa paa den ene eller anden Maade. Hvis vi havde ment, at en Diskussion skulde føres paa dette Grundlag, havde vi ganske naturligt udpeget en Ordfører, der bedre end jeg var i Stand til at udtale sig om Lønninger, Arbejdsforhold o. s. v. paa Landet. Jeg skal derfor ganske se bort fra at følge de Herrer paa den Bane, de er slaaet ind paa. Jeg skal udelukkende holde mig til den Kendsgerning, at der foreligger en Konflikt-situation, som i det foreliggende Tilfælde er gaaet i Haardknude, og som skal afgøres. Man foreslaar den afgjort ved tvungen Voldgift af en Ret, nedsat efter de i Lovforslaget angivne Regler, og jeg kan tiltræde dette Forslag.

Jeg kan slutte mig til Beklagelsen over, at Arbejdere og Arbejdsgivere igen ikke har kunnet ordne deres Forhold selv. Det er noget, mit Parti gennem Aarene har forudset mere og mere vilde blive Tilfældet, og jeg kan beklage, at man ikke har faaet en fast Voldgiftsinstitution, saaledes at man havde en Institution, hvis Medlemmer i Forvejen, naar ikke en aktuel Situation forelaa, havde været i Stand til at forberede sig paa det Hverv, som de i givet Tilfælde skulde paatage sig. Det er ikke Tilfældet, og det beklager jeg, fordi jeg ser Vanskelighederne for 2 af de Medlemmer, der skal indtræde i Voldgiftsretten, ved inden for et saa kort Tidsrum at skulle tage Standpunkt til disse Sager. Men i den Omstændighed, at Forligsmanden ogsaa er Medlem, sker der det, at de kommer til at raade over en betydeligt større Sagkundskab, end Tilfældet ellers vilde have været.

Derfor maa jeg vende mig stærkt mod den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, som gik ud paa, at Forligsinstitutionen ikke burde være repræsenteret. Jeg finder netop, at Forligsinstitutionen bør være repræsenteret under de Forhold, som nu foreligger, hvor en fast Voldgiftsinstitution ikke i Forvejen findes, og jeg maa bestemt protestere imod, at Forligsinstitutionen skulde være Part i